

Elk leven is uniek. Ieder mens ontwikkelt in de loop der jaren zijn eigen levensverhaal. Vol vreugde en verdriet. Een stukje van mijn levensverhaal wil ik met u delen. Ik ben getrouwd, moeder van twee kinderen en oma van twee kleinkinderen. Eén zoon woont nog thuis. Daarnaast werk ik als beheerder van een dorpshuis.

De druppel

Acht jaar geleden kreeg mijn man een bedrijfsongeluk, waardoor hij arbeidsongeschikt werd. Hij ondervindt daar tot op de dag van vandaag hinder van. Anderhalf jaar geleden stierf mijn moeder plotseling bij mij thuis op de bank. Haar verlies was erg moeilijk. In die tijd ging ik door met de werkzaamheden in het dorpshuis. Alles bij elkaar werd het teveel.

Hulp

Onze huisarts gaf aan hulp te zoeken bij een psycholoog. Daarnaast bezocht de pastoraal medewerker mij. Hij opperde in een gesprek; neem eens helemaal rust. Overleg het eens met de psycholoog. Waarop de psycholoog zei; u haalt me de woorden uit de mond. Ik vond het moeilijk om de stap te nemen. Je laat veel achter. Deze moeite duurde tot de laatste dinsdag voor aanvang van mijn verblijf op woensdag.

Samen

Vanaf de eerste dag dat ik in de Herberg kwam, voelde ik mij thuis, beschermd. De hechte onderlinge band in de groep heb ik als prettig ervaren. Je hebt genoeg aan jezelf, je kent elkaar niet. Toch konden we met elkaar lachen, elkaar even aankijken, een hand op de schouder leggen. Het is zo wonderlijk dat er in zo'n korte periode zo'n band kan ontstaan. Ieder loopt zijn eigen levensweg. Ieder in zijn waarde laten is een belangrijk principe. We vinden elkaar in de gekruisigde en Opgestane Christus.

Aandacht

Veel bewondering heb ik voor de vier jonge mensen – Remco, Jan Bart, Paula en Sylvia. Deze diaconaal medewerkers hebben mijn verblijf tot een oase van rust en geborgenheid gemaakt. Het feit dat zij mede zorg dragen voor de maaltijden, een schone omgeving en dergelijke. Petje af hoe zij in het leven staan. Zij stralen uit dat ze in hun dagelijks leven, leven met God.

Geloof

De gesprekken met mijn begeleider zijn heel waardevol geweest. In de Bijbelstudies werd op een eenvoudige wijze het Bijbelgedeelte dichterbij gebracht. Ik voelde me aangesproken. Zo zeer zelfs dat ik degene ben, over wie het in dit Bijbelgedeelte ging. Zoals die ene keer. Zacheüs verschuilde zich voor Jezus in de boom. Hij wilde niet gezien worden. Je denkt het zelf wel te kunnen. Om dan te erkennen dat God jou roept, is heftig en bevrijdend tegelijk. Ik had werkelijk een duwtje in de goede richting nodig.

Thuiskomen

Nadat ik uit de Herberg thuiskwam, zijn er een aantal gesprekken geweest met de pastoraal medewerker. Tegelijkertijd zijn er stappen gezet die tot verandering leiden. We hebben ons huis te koop gezet en binnen een maand was de woning verkocht. Binnenkort hopen we te verhuizen naar een andere woning, die geheel gelijkvloers is. We zien in verwondering en met dankbaarheid terug op hoe alles verlopen is. Achteraf zeg ik; het heeft mij enorm goed gedaan. Ik vond echte rust, voelde mij welkom. Ik ervoer aandacht en geborgenheid. Het was goed.

Corrie

